

JUNIJ

- V petek, 8. junija bo praznik presvetega srca Jezusovega. Sveta maša pri nas bo ob 19h.
- V soboto, 16. junija bo naše župnijsko romanje na Dolenjsko.
- V soboto, 16. junija, od 9h do 16h, bo v sosednji župniji Don Boska, evangelizacijski dogodek v karibskem vzdušju. Celodnevna priložnost za srečanje z Jezusom v besedi, pričevanju, slavljenju, spovedi, evharistiji in molitvi nad posamezniki.
- V nedeljo, 17. junija bo pri nas celodnevno češčenje. Program: 8h sv. maša; 9h češčenje, 10h sv. maša, 11h češčenje, 12h odmor 15h češčenje—Vera in luč, 16h sveta maša, 17h češčenje—molitvena skupina, 18h češčenje—ŽPS, 19h sveta maša
- Center za duhovne poklice vabi k molitvi za letošnje novomašnike in za nove duhovne poklice ter za svetost in stanovitnost vseh poklicanikih. 24 urna molitev bo potekala v Slomškovi stolnici. Začetek bo v petek 22. junija s sveto mašo ob 18.30. Vso noč in ves naslednji dan se bodo vrstile svete maše in molitev, ki jo bodo vodili molivci iz različnih župnij, redov, skupin in gibanj. Sklep bo s sveto mašo ob 18.30, ki jo bo daroval nadškof Cvikl.

V krščansko občestvo so bili sprejeti:

Erik Gerlič, Sv. Tomaž pri Ormožu, Aleksander Srebrnjak, Kardeljeva 79, Nik in Miha Kozar Betnavska c. 26c, Tobias Jure Smodej, Strass—Avstrija, Taja in Taša Jevđenić, Pušnikova 12, Vid Prejac, Ljubljanska ul, 25a, Aljaž Ovnik, Domžale, Klemen Jančič—Žunkovič, Ptujška c. 359b.

Prag večnosti so prestopili:

Jožef Babič (63), Kardeljeva 73; Amalija Grbac (96), Cesta zmage 105; Elizabeta Petrušič (86), Mlekarniška 4.

Župnijski dom: Radvanjska 19; tel.: 02/320 24 66 ali 051 328 924
Spletna stran: www.svetoresnjetelo.si
Odgovorni urednik: mag. F. Bertolini, župnik

SVETO REŠNJE TELO MARIBOR

JUNIJ 2018

V tako raztresenem svetu, brez občutka za skrivnost, se pogosto dogaja, da se ljudje odločimo za molitev šele, ko nas zadene nepričakovano trpljenje. V trenutku se zavemo, da ni vse v naših rokah in v strahu se končno ozremo k višku. Nekdo mora vendarle obstajati tam gor. In ker mu pravimo vsemogočni, mora to tudi dokazati. Mi opravimo svojo dolžnost, da molimo, on pa svojo, da nas usliši. Drugače pomeni, da je prevarant, ki ni vsemogočen ali še huje, da je vsemogočen, a ga o našem trpljenju nič ne briga. Zakaj bi se mi morali torej brigati zanj?

Kako majhno, posušeno srce nosimo v svojih prsah. Trgujemo z Bogom. Mu damo eno stvar v zameno za drugo. Pri tem smo zelo previdni, zato da bi nas on ne ogoljufal. Da mu ne bi dali preveč, za to kar pričakujemo. Nas Bog ne uboga? Torej tudi mi ne ubogamo njega. Se ne oziramo več k višku in niti okrog nas. Gledamo samo v tla in kuhamo svojo jezo.

Po težki izkušnji se mnogo ljudi oddalji od Boga in vsakega globljega iskanja. Ker ne pomaga tako kot mi hočemo, nima smisla zgubljanje časa.

Ker ničemur ne služi, mu ne bomo služili. Prav v besedi služiti stoji težava. Dostikrat se sami postavimo v vlogi služabnikov namesto, da bi živeli kot sinovi. Samo sin se lahko veseli zastonjskosti vsega, kar prejema. Doživi, da je vse dar in se lahko čudi vsemu, kar ga obdaja.

Zato preden izgovorimo katerokoli besedo in kar koli naredimo se moramo vprašati: kaj želimo biti v odnosu do Boga? Služabniki ali sinovi?

Susanna Tamaro,
Piu' fuoco piu' vento

TELOVO, 31. MAJA 2018
PRAZNOVANJE OB 19h
UPOKOJENI LJUBLJANSKI
NADŠKOF ALOJZ URAN
VODI SOMAŠEVANJE

80 LETNICA CERKVE

Letos, 6. novembra, poteče 80 let od blagoslovitve naše župnijske cerkve. Nedelja - tednik za versko življenje, je v letu 1938 objavila več prispevkov o tem dogodku. Povzamemo le enega, ki nam poroča o prvih začetkih, o nastanku cerkve in občestva: »Največja župnija v lavantinski škofiji je župnija sv. Magdalene, ki šteje 25.000 prebivalcev, število vernikov stalno narašča. Tako je potreba po novih cerkvah vedno večja. To vprašanje so kaj hitro rešili prebivalci tako imeno-

vane kolonije. V Magdalenski ulici (danes Cesta zmage o.p.) so postavili lepo cerkev presvetega Rešnjega Telesa, ki bo lahko v ponos Mariboru.

Ganljiva je zgodovina verskega občestva, ki se je osnovalo okrog te nove cerkve. Leta 1935, na praznik Vseh svetnikov, se je začelo. Iz preproste šolske sobe otroškega vrtca v železničarski koloniji so odnašali delavci vsako soboto šolske klopi, šolske sestre so postavile tja svojo mizo, ki naj služi za oltar, šolski oder je služil za prižnico; duhovnik si je izposodil kelih in druge cerkvene potrebščine. Prve nedelje je bila po ena sv. maša, kmalu nato po dve, čez nekaj mesecev že po tri. Ko je prišla pomlad in je postala mala šolska soba veliko premajhna, so postavili oltar enostavno na vrt. Dobri ljudje so prinašali svojemu duhovniku zlate verižice, ure, zapestnice, vdove poročne prstane, da so se iz teh darov napravili potrebni cerkveni kelih. Z denarnimi prispevki blagih dobrotnikov je bilo mogoče nabaviti krasne cerkvene paramente.

Ko pa je prišla spet zima, se je "kolonjska cerkev" preselila z vrta v "katakombe", to je v podpritične hodnike nove magdalenske šole (danes OŠ Franceta Prešerna o.p.). Tu je doživela kolonija lep razmah in poglobitev. Slično kakor prva krščanska cerkev. Nepozabni so zlasti majniški večeri, ko se je zbirala vsak dan večja množica pred Marijinim oltarjem. Tu v teh temnih hodnikih se je pred podobo

dobre Matere Marije storil sklep: cerkev hočemo pozidati! Zlasti pomenljivi so bili prvi četrtki, ko so se zbirali sami možje, preprosti in odlični, ter skupno molili pred evharističnim Kraljem. In Gospod je čudovito blagoslovil njihove načrte in započeto delo. Prihajali so dobrotniki in pomagali pri zidanju cerkve.

Iz teh šolskih hodnikov bo izšlo versko občestvo po treh letih molitve in žrtev ter se preseli v nedeljo, 6. novembra, v moderno cerkev presv. Rešnjega Telesa. Ta dan bo namreč blagoslovil prevz. g. škof dr. Ivan J. Tomažič novo cerkev in jo izročil njenemu namenu ter opravil v njej prvo sv. mašo.

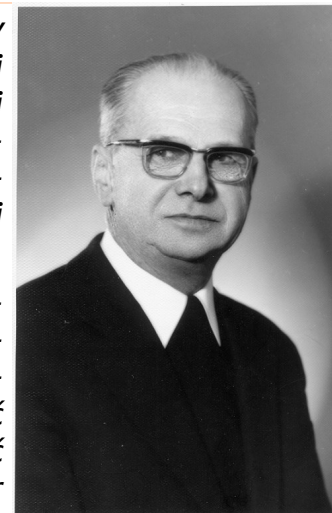
Nad vse pomenljiv je trenutek, ko se po končanem obredu blagoslova nove cerkve opravi v svetišču prvič sv. maša. Komaj je utihnil glas zvona ob spremembi, ko se prižge večna luč v znak, da je sedaj prišel v svoj novi dom evharistični Kralj, ljubi Jezus. In od takrat ne sme več ugasniti ta luč, ker tudi Jezus več ne zapusti svojega novega bivališča med ljudmi« (vir: Nedelja, Tednik za versko življenje, Maribor, dne 30. novembra, leto 10, št. 44, str. 691 in 700.)

PRAZNOVANJE OBLETNICE NAŠE CERKVE JE LEPA PRILOŽNOST, DA SE V MOLITVI S HVALEŽNOSTJO SPOMNIMO VSEH, KI SO SKRBELI ZA DUHOVNO IN GMOTNO ŽIVLJENJE NAŠE ŽUPNIJE. HVALA VSEM, KI TUDI SEDAJ SKRBITE ZA BOGOSLUŽJE IN OKOLICO CERKVE.

HVALA!

NE SKRBITE ZA SVOJE ŽIVLJENJE, KAJ BOSTE JEDLI ALI KAJ BOSTE PILI, IN NE ZA SVOJE TELO, KAJ BOSTE OBLEKLI. ALI NI ŽIVLJENJE VEČ KOT JED IN TELO VEČ KOT OBLEKA? POGLEJTE PTICE NEBA! NE SEJEJO IN NE ŽANJEJO NITI NE SPRAVLJAJO V ŽITNICE, IN VENDAR JIH VAŠ NEBEŠKI OČE HRANI. ALI NISTE VI VEČ VREDNI KOT ONE?

MT 6,25-26

DRAGO OBERŽAN,
PRVI ŽUPNIK